

MIGOTAĆ SIĘ (2) *vb impf*

migotać się (1), **mięgotać się** (1), [**miegotać się**]; migotać się *KmitaSpit*, mięgotać się *Leop*.
się (1), sie (1).

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

[*praes 3 sg miegoce sie.*] ◊ *praet 3 pl subst migotały się* (1). ◊ *imp 3 pl niechaj się mięgoczą* (1).
Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Blyszczęć, lśnić się, połyskiwać (2): [Iáko światłość zorzey gdy Słońce wíchodzi/ ráno bez obłokow
miegoce fie [*rutilat*]/ á iáko dżdżem roście trawá z ziemie. *Leop 2. Reg 23/4 (Linde).*]

W porównaniu (1): á ci lepak ktorzy ciebie miłuią/ ták fie niechay llną á mięgoczą/ iáko słończe
gdy wíchodzi [*sicut sol in ortu suo splendet, ita rutilent*]. *Leop Iudic 5/31.*

Zwrot: »od srebra się migotać« (1): Wízedł w rádę Grus álbo Krol ptałzy/ iak śnieg biały/ Ná
ktorym fie od srebrá piorá migotały. *KmitaSpit C4v.*

Szereg: »lśnąć się a mięgotać się« (1): *Leop Iudic 5/31 cf W porównaniu.*

Synonimy: *blyszczęć się, iskrzyć się, lśnąć się, połyskawać, połyskować, skrzyć się.*

Formacje współrdzenne cf MIGAĆ.

Cf MIEGOCĄCY, MIEGOTANIE, MIEKCEĆ SIĘ, MIGOCĄCY SIĘ